

25.11.57, יום ב'

בא אצלי הבוקר שמעוני, צירנו ברנגון שחזר מבורמה. הביא לי מתנה מאו-נו ומיפר לי על הנעשה שם. לאו-נו יש תכניות מימון - אבל אין כשרון וכוה ביצוע בדרגות הנמוכות. גם אנשינו שם לא כולם היו מוצלחים. וגם המסד מרובה לא לפי כוחם ולפי כוח בורמה. הארץ עצמה עסירה בכל - מתכות, נפט, מים, אדמה. אבל העם מתחמק במועט - והמיעוט מושג בקלות. חטלטון בארץ חלש. יש קומוניסטים נלחמים בנשק ביד, יש שודדים, יש נסיכים. עזרה מוגשת גם ע"י ארמ"ב וגם ע"י ברה"מ. הידידות אלינו בעם - ולא בשלטון - רבה, אם כי עזרתנו היא קטנה וגם יכולתנו מועטה. הרבה נזירים בודהיסטים שולחים לי ברכות. אנו הגיד שהיה רוצה לבוא חנה לנו - בלי פרסום, אבל לא יעשה זאת, כי לא יניחו לו. הקומוניסטים מהנבדים לנו. הסרלמנט כוחם לא רב - 50 בחוף 400 צירים, אבל מספר קולותיהם בעם לא קטן בהרבה מקולות או-נו. גם באיילון יש ידידות וגם בלאוס. הוא מציע שיהיה לנו ציר משותף לבורמה, וציילון, וציר מיוחד ללאוס, קמבודיה, טיילנד ופיליפינים. גם בלאוס יודעים עלינו ורווחים אהדה. בנודניקה אינו סוציאליסט, אבל רוצה להגשים מרוגרמה סוציאליסטית, כדוגמת נהרו, ומסני כך הסוציאליסטים נחלשים.

- בחמש הזמנתי את לירי על הסכסוכים עם ירדן: נטיעת עצים, חשידה לתר חצופים, קבעתי שלא גיחן לבדוק בשטחנו בהר הצופים אם היירדני לא יקיימו החחייבוט בחלקם הם. לירי טען שבדק בחלק היירדנים, שאלחיו אם הם נותנים לפי החסכם, אמר לא. טענתי מה בגע כגדיקה.